

1951 ^{12/1} 72: 1. beh. af f. t. l. om investeringsfradrag for maskinanskaffelser m. v. i 1972. 1952

[Finansministeren.]

Lütken tænkte på med de strukturelle ændringer, men her ligger der i hvert fald også en positiv linje fra regeringen.

Dahlgaard: Finansministeren havde fået ud af mine udtalelser, at jeg måske nærmest var imod det forslag, som er fremsat fra regeringens side. Det vil jeg nu ikke sige. Det, jeg prøver at give udtryk for, er, at jeg synes, det er lidt tilfældigt, både hvad angår sin udformning, og hvad angår den situation, det kommer i. Det er netop det, der er baggrunden for min opfordring til slut til finansministeren, som jeg forstår at finansministeren tager positivt på, om at få tilvejebragt et grundlag, sådan at vi i fremtiden kan behandle forslag af denne art på et lidt mindre tilfældigt grundlag.

Erling Olsen: Måtte jeg lige sige til hr. Dahlgaard, at det er jo netop det, vi tilsigter ved forslaget om oprettelse af et kapitalmarkedsråd.

(Kort bemærkning).

Dahlgaard: Det var en interessant oplysning. Jeg troede, at kapitalmarkedsrådet skulle være et sted, hvor man analyserede kapitalmarkedssituationen, og ikke et sted, hvor man udformede afskrivningsregler.

(Kort bemærkning).

Erling Olsen: En af kapitalmarkedsrådets funktioner vil være at anvise midler til en bedre geografisk, faglig, tidsmæssig placering af investeringerne. Et af de midler, som kan anvendes, er afskrivningsregler, så det er helt korrekt, at kapitalmarkedsrådet skal kigge på disse ting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af ligningsloven [af Juul-Madsen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 61) findes i tillæg A. sp. 989, fremsættelsen i tidenden sp. 1233).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (Grünbaum): I det foreliggende lovforslags § 1, nr. 1, foreslås det, at man for ejerlejligheder nu skal vende tilbage til de regler om standardfradrag, der blev gennemført, efter at vi i 1966 havde fået loven om ejerlejligheder. Dengang blev det jo bestemt, at ejere af ejerlejligheder, der tjener til bolig for ejeren, skulle have standardfradrag for vedligeholdelse efter samme regler som ejere af en- og tofamiliehuse. De regler, der dengang blev fastsat om selve lejeværdien af bolig i egen ejendom, var derimod forskellige for ejerlejlighederne og parcelhusene. Jeg tror, det er nødvendigt ganske kort at ridse denne historiske udvikling op.

For enfamiliehusene skulle lejeværdien i overensstemmelse med boligforliget beregnes som en vis procentdel af ejendomsværdien ved 13. alm. vurdering. Man tog udgangspunkt i en lejeværdiprocent på 2, og så skulle vi i løbet af perioden på de 8 år gradvis op til 4 pct. For ejerlejlighederne skulle lejeværdien derimod fastsættes skønsmæssigt til et beløb svarende til, hvad ejeren kunne få ind i leje, hvis han lejede ejerlejligheden ud i stedet for at bo i den selv — altså helt forskellige regler fra parcelhusenes. De skatteregler om ejerlejligheder, som jeg her har omtalt, blev ændret i 1970 som